

JAMBON, Jan (Genk 26 april 1960).

Studeerde aan het Sint-Jan-Berchmanscollege in Genk en aan de Vrije Universiteit Brussel, waar hij het licentiaat in de informatica behaalde. Jambon was aanvankelijk actief in de **Volksunie** (VU). Van 1985 tot 1988 was hij lid van het hoofdbestuur van de **Volksunie-Jongeren**, onder meer als hoofdredacteur van het maandblad *WIJ Jongeren*. In 1988 brak hij met de VU, omdat hij vond dat de toegevingen tijdens de regeringsonderhandelingen te ver gingen. Sinds dat moment is hij enkel nog actief in de niet-partijpolitieke V.B. Samen met **Peter de Roover** is Jambon de gangmaker van de radicalisering van de **Vlaamse Volksbeweging** (VVB). Hij werd in 1989 politiek secretaris van de VVB en bouwde deze vereniging uit tot hét trefpunt bij uitstek van radicale Vlaams-nationalisten. In 1990 was hij medeorganisator en inspirator van het congres in Kortrijk waar de VVB koos voor een separatistische koers. Nieuw daarbij is dat het streven naar een volledig onafhankelijk Vlaanderen met de Europese integratie in verband wordt gebracht. Zolang Vlaanderen geen afzonderlijke lidstaat wordt van Europa, zal het niet in staat zijn om zijn culturele eigenheid adequaat te verdedigen, zo luidt de argumentatie. Jambon draagt er toe bij dat dit idee gaandeweg ook ingang vindt bij het **Algemeen Nederlands Zangverbond** (ANZ), waarvan hij sinds 1991 bestuurslid is. In deze functie volgde Jambon in 1992 **René de Feyter** op als voorzitter van het **Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen** (OVV). Op dat moment had het socialistische **August Vermeylenfonds** het OVV al verlaten. Kort nadien werd het daarin gevolgd door het liberale **Willemsfonds**. Het wegvallen van deze meer gematigde verenigingen maakt het voor Jambon gemakkelijker om ook het OVV in een meer radicale richting te stuwen.

BART MADDENS